

SZOLNOK-DOBOKA.

TÁRSADALMI HETILAP.

SZOLNOK-DOBOKAVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAPON.

A SZERKESZTŐSÉGI IRODA

a Széchenyi-utczában van.

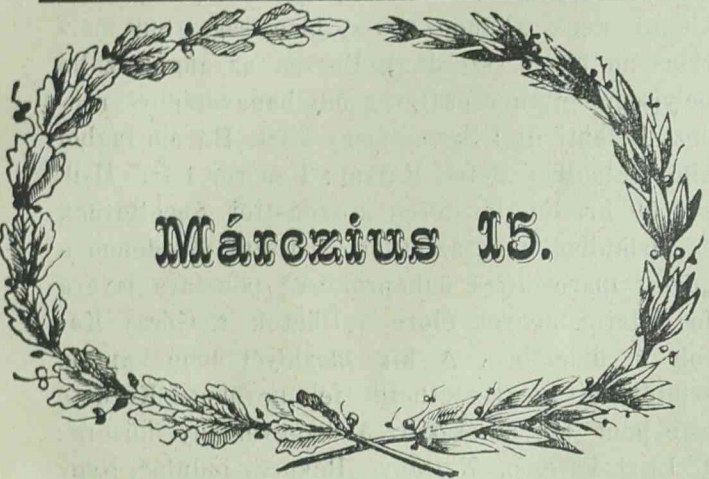
Névtelenül beküldött és bérmentetlen levelek nem vétetnek tekintetbe.
Kéziratok nem adatnak vissza.

HIRDETÉSI DIJAK:

Egy 30 négyzetes cm. tért elfoglaló egyszeri hirdetés díja 1 korona.
Bélyegilleték minden beiktatásnál 60 fillér.
Nyilvántartási czikkek garmondsora után 60 fillér fizetendő
Hivatalos óra: d. u. 2—3-ig és 6—8-ig.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre 12 kor. Évnegyedre 3 kor.
Fél évre 6 kor. Egyes szám ára 24 fillér.
Községeknek előfizetve egész évre 10 korona.

Márczius 15.

Ki ne ismerné azt az ókori mesét a Phönix-madarról? Arról a rejtélyes óriás madarról, mely felgyújtotta saját fészket, s fészkeének szerte szikrázó zsarátnokaiból megifjodva kelt új életre?

Ennek a madárnak a példáját gyakran követték a nagy világ színpadán egyes népek, egyes nemzetek. Mert a fészket időről időre felgyújtó phönix madár maga a nép, mely megújul néha a szolgásgát, s erkölcsi szilárdulásának mélységében elkezd gondolkodni az emberi jogokról és kötelességekről. Elkezd ábrándozni arról, a miye nincs, a szabadságról.

Ilyen lehetett ezelőtt 51 évvel a mi népünk, midőn széttört honunk földén a szolgásgát járma, midőn a szabadság szellőjének lebbenésére örömdal hangzott fel a szívek hurjain, midőn felharsant a riadó, elhangzott a „Talpra magyar” s mintegy varázsütésre felébredt az alvó nemzet. Midőn az ébredő hajnalszín fénye ragyogta be a Kárpátok bérceit és embermilliók lettek valóban emberre.

Akkor a szabadság valódi napjaiban ki-

tünt, hogy a szellem fegyvere, a toll olyan, mint a lángoló pallos, mely védelmére kél az elnyomottaknak, pártfogása alá veszi a gyöngét, de viszont üldözi a gonoszt s lesújtja a zsarnokot.

Márczius 15 a magyar szabadság ébredő napjának jelképe, s a haza boldogságának eljöttét hozza emlékezetünkbe.

Ki ne emlékeznék édesen vissza, ha hosszú sötét éj után végtére megjelent a várva-várt reggel? Gyötrő álmok nehéz kinyitait ha tova űzi a boldog ébredés?

Boldogan emlékszik vissza az, a ki megérte, ott volt a hajnal hasadásakor, boldogan az, ki hagyományból ismeri és áldásthozó napjánál melegszi.

Szabadság, egyenlőség, testvériség. Ez a három eszme csoportosult s milliók ajka hangoztatta a nagy világban, mintha teljesen ismeretlen fogalmak lettek volna. Igen! A szabadság órája ütött akkor s a világ mintegy varázsütésre megváltozott. Az uralkodók bálványoltárán kialudt a szolgásgát tüze, mint a hogy kialudt hajdan a pogány magyar papok áldozatoltárain és helyet adott az üdvözítő, a megváltó tanát hirdető órároknak.

Az 1848 márczius 15-iki események emlékezetét ünnepeljük most nagy kegyelettel. Azok az események arról tesznek tanúbizonyságot, hogy a haladást gátolni, annak útját állani nem lehet, mert azé az örökkévalóság.

A haladó korszak dicsőséges színe előtt borulunk le és szent palástjába fogóztatva követjük nyomdokait, mert a hol csak megjelen, mindenütt a szabadság, egyenlőség és testvériség eszméit hirdeti.

A szabadság fáját a magyarok istene ültette el. Ő ápolá sötét századokon át úgy, hogy 1848 márczius 15-én gyümölcsöket teremhetett.

A magyarok istene fogja fenntartani továbbra is, hogy minél dusabb terméseket hozzon!

A közigazgatási bizottság ülésterméből.

A vármegye közigazgatási bizottsága márczius havi ülését folyó hó 8-án délelőtt 10 órakor tartotta meg Br. Bornemissza Károly főispán úr ő méltósága elnöksége alatt. A szakelőadókon kívül jelen voltak: Gr. Kornis Viktor, Barcsay Tamás, Rettegő Sándor, Hatfaludy József, Bokros Lajos, Torma Imre és Bárány Lukács bizottsági tagok.

Mindenekelőtt Bándy György főjegyző olvasta fel az elnöki jelentéseket a múlt hóban ülésen kívül ellátott ügyekről és a február 6-án megtartott erdőrendészeti, valamint a február 8-án megtartott erdőkihágási bírósági ülésről. A törvényhatósági egészségügyi bizottságba az 1876. évi XIV. t. cz. 163. §-ához képest mérnökül Karácson Endre kir. mérnök, építészül Bartók József és gyógyszerészül Kracsinger Hugó választottak meg 1899—1901. évekre terjedő megbízatással. A Széchenyi utcai járdá ügyében is döntött a bizottság; ennek alapján Deés város képviselőtestületének azon határozatát, mely szerint a Széchenyi-utca két oldalán járdát épített, elvetette, azon helyes indokból, hogy ezen utca átlagos szélessége 8—9 méter lévén, az 1. méterre tervezett kétoldali járdá annyira megsűkítené a kocsutat, hogy a másképp igen élénk forgalmu utcában

A „Szolnok-Doboka” tárczája.

Márczius tizenötödike.

Irtá: Jókai Mór.

Mi történt az első „Talpra magyar!” kiáltása után? Ennek a hagyományát úgy tudja már minden ember, mint a biblia történeteket.

De mit csináljunk ennyi talpra állott magyarral? A talpra állott embernek ellentáborai is támadnak.

Volt keveredés, áldozatkészség, testvérszeretet, bünbocsánat, jobbágyhűség, honszeretem, bátorság, s ez mind ezen az egy napon született.

Az ötven év előtti napok dicsősége nem melegíti már szívemet; de az eredmény a hideg önbíráló előtt is örökké nagy marad: „a nép felszabadítása a jobbágyaság alól.”

Azért ne beszéljünk arról többé, hogy szép, ragyogó, dicső nap volt a márczius tizenötödike: ismerjük el, hogy szükséges nap volt.

Szükség volt egy napra, amely felretaszítsa a törvénykezés ócska klepsidráját s egy lökést adjon az időnek, mely a nemzetet évezredekkel előbbre vigye. Szükség volt, hogy rögtön rendkívüli nyilvánulás által szakítsa a nemzet a múlt balfogalmaival, hogy egyszerre jusson erejének tudatára. Előtte állt a galicziai példa, hogy mire képes egy elnyomott nép, ha azt az abszolutizmus véres eszközével akarja használni? A lengyel gyász a múlt év tanulsága volt, s nem lehetett tudni, hogy ugyanazon hatalom enged-e még egy évet a magyar nemzetnek a deliberálásra?

Sietni kellett. — És azután követelni egyszerre mindent, a mihez a nemzetnek joga van, a mi életének feltétele. És követelni azt egyhangulag.

S az egyhangú követelés sikerült, győzött; csak hang volt, nem követte vér, még is diadal termett nyomán. Az országgyűlés elfogadta azt, a mit a pesti közpiacok zászlóikra irtak s a király szentesítette, a mit az országgyűlés elfogadott.

Kiittam én ezt a serleget egészen, a budapesti mámorító habjától kezdve egész a világosi seprőig.

A világosi sötét éjszakán együtt voltam Nyárral, Csányival és Kiss Ernővel. Egy szobában hálunk.

— Mi el vagyunk veszve, mondá Nyári; — Magyarország elbukott, de a mit a társadalmi téren kivívtunk, a nép felszabadítása, az örökké fenn fog maradni s mi nem hiába veszünk el!

És ez márczius tizenötödikének az emléke: élő emlék. Tizenhét millió ember szíve tartogatja azt.

Ötven év! Egy század fele! Kimondani is sok, hát még átélni! Hát még úgy átélni, a hogy mi éltünk! Annyi országos csapás, rémület, iszonyat, küzdelem, hiu remény, kétségbeesés, elfásulás, újraébredés, újrafelfekvés, veszteség, megpróbáltatás után!

Márczius tizenötödikének a kezdete magas komikum, a vége mély tragikum.

Egy csoport gyermek, a ki belekap a sors gépezetébe, egy csapat poeta, a ki politikát csinál és azután tizezrei a csataterén elesett hősöknek.

És mégis dicső nap volt ez! Mert a népet

ez szabadtá fel s a nemzet millióit ez tette honpolgárokká, a verejtékük által áztatott föld uraivá.

Minden buzakalász, melyet Magyarország földje terem, 1848 márczius 15-ikének emlékét dicséri, mint a hogy a néphit szerint minden egyes buzaszem hegyére oda van nyomva a Patrona Hungariae szent képe.

A nagy eszme nagy áldozatokat követelt. Sokat vesztettünk, vérben és fagygyban. De a veszteségek legérzékenyebbike az eltemetett nagy férfaink.

Bizony nagy ára volt e napnak! De a győzelem, melyet meghozott, még e nagy áránál is nagyobb.

E naptól számítja felszabadítását a magyar nép. Áldva legyen azoknak hamva, kik e nagy diadaláért áldozatul adták oda magukat!

Ragyogó kor . . .

Ragyó kor bűvös fénye! . . .
Sivár napok éjjelére
Egy sugár csak néha téved,
Tőle az éj még sötétebb.

Hej, ma-holnap a nagy éjen
A se tör át . . . Óh mi szűgyen!
Ragyogó kor szép emléke
Haloványul, eltűn végre.

Hej Rákóczy, hej Bercsényi,
Lelketek a kor nem érti.
Ma holnap már elfelednek
Tusáin az önérdeknek.

komolyan akadályozva lenne a közlekedés. Ennek az utcának rendezése majdnem elkerülhetetlen és ezt úgy véli megoldani a bizottság, hogy az utca új kövezéssel látassék el. Legjobban tenné a képviselőtestület, ha az alispánnak a bizottságban felhozott eszméjét valószínűsítaná meg, mely szerint az egész utcaburkolat gránitból legyen, így aztán lenne járda is, kociút is egy csapásra és a mostani vadviz is teljesen ki lenne szorítva az utcáfelületről. Ezzel csak nyerne a város, mert ez a burkolat versenyez négy rendbeli görkő burkolattal, úgy szólva elpusztíthatatlan és a mellett szépeszeti szempontból is emelné közvetlen a fötérre torkolló utca külértékét. Felolvasta továbbá a főjegyző Zeitler Károly pénzügyi tanácsos, pénzügyigazgató bucsu-levelét, melyben tudatja a bizottsággal, hogy saját kérelmére a legfelsőbb királyi kegy ideiglenesen nyugalomba helyezte. A bizottság sajnálattal vette tudomásul a kiváló szorgalmu pénzügyigazgató távozását.

A főjegyző 1898. évről a miniszterelnökhöz szóló évi jelentésében mint említésre méltó ügyet kiemeli a telepítési törvény módosítását, feltárja annak jelenlegi hátrányait, tényekkel igazolva be szükségét a revízióknak. Továbbá a körjegyzői szigorló vizsga letételére szolgáló rendelet módosítását kívánja, mert a jelenlegi viszonyok között sok visszaélések követtetnek el.

Az alispán jelentése szerint közgazdasági viszonyainkban ez ideig javulás nincs, még mindig az általános pangás észlelhető minden téren. Mezőgazdasági viszonyunk annyiban kedvező, a mennyiben az őszi vetések még most elég jól állanak, azonban a száraz fagy azokban kiszámíthatatlan károkat okozhat. Az állategészségügy általában véve kielégítőnek mondható. Ragályos sertésvész csak Szamosujvár város területén volt észlelhető. Tüzeset 7 községben volt, ezek közül a pusztító elem legjobban sújtotta Pánczélcseh községet. A borzasztó szélviharban 34 ház összes gazdasági épülettel, házi és gazdasági eszközeivel és élelmi szereivel a tűzvész áldozata lett. Az eddig kiderített kár értéke a 21000 forintot meghaladja. A tűzkárosultak a legnagyobb nyomorban vannak, minden hajlék nélkül. A pusztító elemnek egy nő is áldozata lett. E rendkívüli csapás enyhítése végett felhívta az alispán az ország vármegyéit körlevélben, hogy a szerencsétlenek részére könyöradományt gyűjtsenek, mert vármegyénk nem rendelkezik oly alappal, melyből a károsultakat segíyezhetné.

Az adófizetés február hóban nem mondható kedvezőnek, de azért, tekintve az egész hónapban fennállott törvényen kívüli állapotot, nem a legrosszabb. A február havi befizetés, összehasonlítva a múlt évi február havi befizetéssel, kevesebb 10.000 frttal.

*De a jó nép el nem feled,
Híven őrzi emlékedet.
Minden dűlő, vont barázda
Szeretete szent oltára.*

*A majtényi faluvégen
Két szőlőkert virul szépen.
Köztők, mintha vezekelné,
Kerek térség, dudva lepte.*

*Száll a rege szájról szájról:
Buja gyep volt hajdanába.
Hideg forrás öntözgette,
Pacsirtadal szólt felette.*

*De hogy reá sátrát vontak
A házra alkuvóknak,
Kik az ország szabadságát
Alkuva, a sirt megásták.*

*Hogy érinték szenny-ajakak,
Tiszta forrás csak elapadt;
Fü kiszáradt és helyette
Sátor nyomát gyom kiverte.*

*Oh én népem dalos ajka,
Évszázakról évszázakra
Zengd csak tovább fáradatlan!
Büvös erő van a dalban.*

*Tán a fagyos köszivekbe
Meleg hangod szüremlik be,
S a sok dermedt lelket újra
Csodálatos lángra gyújtja.*

Versényi György.

A kir. tanfelügyelő jelentése szerint az újonnan építendő állami iskolák tervei elkészültek és azok építési költségei az adandó 32.000 frt államsegély keretén belül kielégítést fognak nyerni.

A közlekedési viszonyok a főmérnök jelentése szerint úgy az állami, mint a törvényhatósági közutakon jók voltak. A Deés környéken levő állami közútra a folyó évben nem a szamosi kavics, hanem Marótlakról szállított fedanyag fog felhasználtatni.

A közgazdasági előadó az 1898. évben be-terjesztett faiskola-kimutatások átvizsgálásáról tett jelentést, melyek helyeseknek találtattak.

A tiszti főorvos jelentése szerint a vármegye területén az egészségi állapotok kielégítőek voltak. Dyphteria 24 esetben volt, ezekből 15 meggyógyult, 7 meghalt és 2 ápolás alatt van. Vörheny 26 esetben fordult elő, ezekből 14 meggyógyult, 12 jelenleg ápolás alatt van. Typhus csak két esetben fordult elő, egyik sem volt halálos. Kan-nyaró eset Kápolnok-Monostor és Csókás községben fordult elő szörványosan. A pellagra betegségről is említést tesz a főorvos és megnyugvásul szolgál kimerítő jelentése.

Előadtak még a tiszti főügyész, a királyi ügyész és a helyettes árvaszéki elnök. Az ülés 1 $\frac{1}{2}$ órákor véget ért.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Kinevezés.** Az igazságügyminiszter *Bogdán Elek* kolozsvári ügyvédjelöltet a m.-láposi kir. járásbíróshoz aljegyzővé és *Kovacsik András* deési kir. törvényszéki díjnokot a n.-ilondai járásbíróshoz írnokká nevezte ki.

— **Államsegély.** A szurdukkápolnoki gör. kel. és a szakaturai gör. kath. tanítók fizetését a vallás- és közoktatásügyi miniszter 300 frtra kiegészítette.

— **Főuri nász.** Márczius 9-én vezette a kolozsvári anyakönyvi hivatalba losonczy br. Bánffy Ferenc menyasszonyát, széplaki Petrichevics Horváth Ida kisasszonyt, öz. Sz. P. Horváth Gáborné leányát. Tanúk voltak: losonczy br. Bánffy Ernő és Sz. P. Horváth Kálmán. A hivatalos funkciót Nagy Mór dr. anyakönyvvezető teljesítette. Megjelent az anyakönyvi hivatalnál az egybekelésen br. Bánffy Dezső úr ó nagyméltósága is. A fiatal pár egybekelése iránt élénk érdeklődés nyilvánult. A br. Bánffy, gróf Bethlen, Szilvássy, br. Bornemissza és több főuri család számos tagja jelent meg. Dél előtt 10 órákor volt az egybekelés, mely után a násznép a menyasszony édesanyjának Unió-utca 22. sz. házához ment. Délután volt az egyházi szertartás, melyet Ferencz József unitárius püspök és Péter Antal apanagyfalusi lelkész teljesített. Az egyházi szertartást lakoma követte. A fiatal főuri pár másnap, a férj apanagyfalusi birtokára utazott. Üdvözljük őket új otthonukban s tartós boldogságot kívánunk, hogy azt a társadalmi kört, melyet a sors nekik kijelölt, méltóképen és jókedvvel tölthessék be.

— **Diszérem 40 évi szolgálatért.** Róth Ábrahám kápolnokmonostori körjegyző s az ezüst érdemkereszt tulajdonosa, megkapta azt a diszérmet, melyet köztisztviselők 40 évi szolgálat után kapnak. Az érem kiállításra nézve a múlt december 2-án kiadott jubiláris éremhez hasonló. Egyik felén a király arcképe, a másikon a következő felirat van: Signum laboris fideliter peracti XXXX annorum. (Negyven évi, hűségesen végzett munka jelvénye).

— **Az állami gymnasium elhelyezése.** Vallás- és közoktatásügyi miniszter ama elhatározását, mely szerint beleegyezését adta, hogy a helybeli áll. gymnasium épületei a régi honvédlaktanya és az azzal szomszédos telkeken egy utca nyitással kapcsolatosan helyeztessenek el, városunk képviselőtestülete mult csütörtökön tartott közgyűlésében örvendetes tudomásul vette. Ugyanekkor mutatta be a tanács vármegyénk alispánjának azon nyilatkozatát is, mely szerint a vármegye közönsége, mint egyik érdekelt tulajdonos, a kisajátítási tervhez hozzájárul s a megajánlott 37000 frt kártalanítási árért a régi honvédlaktanya telkét a város rendelkezésére és tulajdonába bocsátja.

— **A főtér befásítása.** A helybeli főtér keleti oldalán a mult évben folyamatba tett építkezések alkalmából szükségessé vált rendezések miatt a különben is már elsatnyult akáczfák egy részét ki kellett vágni. Most, hogy az építkezés már teljes befejezést nyert s az aszfalt-járda is

elkészült, a hatóság ismét befásította az egész sort, még pedig nagy terebélyes juharfákkal, mi szintén nagyban hozzá fog járulni a főtér ezen oldalának emeléséhez.

— **Márczius 15 Deésen.** A Deésen végbe-menendő ünnepély műsora a következő: Délután 2 órákor gyülekezés a városház előtt. Hymnusz, játszodja a polgári fuvózenekar. Alkalmi beszéd, tartja Bene Ferencz. „Nemzeti zászló” énekli az iparos ifjak dalosztálya. Szaval Máté Andor. Rákóczy-induló, játsza a polgári zenekar. E mellett felvonul a közönség a honvéd emlékszoborhoz, a hol a polgári fiúiskola énekel. Szarvady Pál elnök megkoszoruzza a szobrot, s azután a polgári zenekar Hunyadi-indulója mellett eloszlik a közönség. Este hangverseny, társas vacsora, táncmulatság az Angolban.

— **Hangverseny, táncmulatság.** A márczius 15-iki nagy nemzeti ünnepély megünneplésére alakult deési állandó 100-as bizottság, 1899 márczius hó 15-én (szerdán), Deésen az angol szálló helyiségében tánczczal végződő hangversenyt rendez. Belépti díj: Személyjegy 1 frt. Három tagból álló családlej 2 frt. Karzat: I-ső sor 1 frt. II-ik sor 50 kr. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak. A tiszta jövedelem a „deési iparos ifjak önképzőköré” pénztára javára fog adadni. Jegyek előre válthatók t. Gőczy Károly úr üzletében. A kik meghívót nem kaptak, szintén ott jegezethetik fel nevüket. Kezdeté este pont fél 8 órákor. A hangverseny műsora: 1. Liszt Ferencz. Nyitány. „Rákóczy-induló”. Négy kézre, zongorán előadják: Dr. Kovács Sándorné és Vizi Gizella. 2. Ábrányi K. Melodráma. „Rákóczy Ferencz Rodostón.” Dr. Várady Antal költeménye. Előadja: Almay Ilona Zongorán kíséri: Almay Juliska. 3. Erkel. Nagy ária. „Hunyadi László”-ból. Énekli: Boros Gabriella. Zongorán kíséri: Tyrnauer Dezső. 4. Alkalmi felolvasás. Tartja: Öz. Breán Kázmérné-Simon Ilona. 5. Liszt Ferencz. III-ik magyar rapsodia. Zongorán előadja: Vizi Gizella. 6. Alkalmi ének. Férőkar. Énekli: az iparos ifjak önképzőkör dalosztálya. 7. Doppler. Nyitány. „Ilka” című operából. Előadják: Balassovics Ármin, Dr. Boros Gábor, Demeter Lajos, Einöder György, Gerstmann Ödön, Hussek Flórián, Markovics Antal, Róth Simon, Sata Albert, Szabó György, Tauffer Lajos, Tyrnauer Dezső, Wass Ödön és Wolff Bogdán. A hangverseny végeztével táncz.

— **A bikakiállítás eredménye.** A deési bikakiállításon az 1 éven aluli bikák csoportjában 80 koronát András István felőri, 70 koronát Dávid Sándor csicsó-kereszturi, 60 koronát Gál György felőri, 50 koronát Buzsicza Péter kozárvári, 40 koronát Mora Gábor árpástói, 30 koronát Peres Károly felőri lakos nyerte el. Az 1 és 2 év közöttiek csoportjában 120 koronát Gál György felőri, 90 koronát Serlegi Dezső dengelegi, 50 koronát Dávid Sándor cs.-kereszturi, 30 koronát Bocz Lázár felőri lakos nyerte el. A 2—4 évesek csoportjában 160 koronát Dávid Sándor csicsó-kereszturi, 120 koronát Csiki Elek m.-köblösi, 60 koronát Hadnagy Domokos rettegi, 40 koronát Molnár Dénes baccai lakos nyerte. Betegh Imre nyerte volna a III-ik díjat, de a díjról lemondott. A kiállításra összegyűlt gazdák a következőket sürgönyözték Darányi Ignác földmivelésügyi miniszterhez: A kilenczedik bikakiállításra összejött gazdák kabinetbeni bennmaradása alkalmából legmelegebben üdvözlük. Gróf Kornis, elnök.

— **Tűzrendészeti intézkedések.** A tűzoltásra kötelezett városi lakosok rendezési évi összeírását a rendőrkapitány befejezván, a névjegyzék közszemlére ki is tétetett. A kötelezettség évenként 2 forinttal megváltható, mely nagy könnyebbségére szolgál azoknak, kik elfoglaltságuknál fogva tűzvész esetén a védelemben pontosan részt nem vehetnek. Ezen váltásdíj a rendőrkapitánynál fizetendő le. Tűzvész esetére az érvényben levő szabályrendelet alapján beosztott munka sorrendje — a szintén közzétett hirdetmény szerint — a következő: A bérkocsi tulajdonosok a tűz kiütésekor kötelesek azonnal fogatukkal a fötérre kihajtani s a tűzoltók és tűzoltó eszközök elszállítását teljesíteni. A többi fogatok tulajdonosainak a tűz által veszélyeztetett területre kell fogatukkal kivonulni, az oltáshoz szükséges vizszállítását végezt. Minden utcából a páros házszám alatt lakók oltó pemetével, a páratlan házszám alatt lakók pedig vízfordó edényekkel kötelesek a

tűznél megjelenni. A tűz által veszélyeztetett területen a közvetlen szomszédok fel vannak mentve az oltási munka alól. Tűz kiütésekor a rendőri közegek az összeírási jegyzék segítségével fogják ellenőrizni az oltásra kötelezett lakosokat s ha azok nem jelennek meg, s ha a tűzoltó parancsnok rendelkezéseinek nem engedelmeskednek, vagy ha a szükséges oltási eszközöket magukkal nem viszik, büntetés alá esnek. Mindezeket már most jó tudni, nehogy a meleg időszak beálltával az esetleges tűzveszély készenlétlenül találja a lakosokat. Még felemlítjük, hogy a tűzoltásra kötelezettek névjegyzéke ellen a város tanácsához lehet felszólalni s annak elsőfoku határozata ellen a vármegye alispánjához felebbezni. Az alispán határozata ellen, a közigazgatási bizottsághoz végső fokban felebbezésnek csak akkor van helye, ha az előbbi két határozat egymástól eltér.

— **Deés és vidéke önszegélyző egyesület**, mint szövetség, f. évi márczius 5-én tartotta I. évi rendes közgyűlését, Dr. Miklósi József elnökle alatt. A felolvasott zárszámadás és igazgatósági jelentés mutatta, hogy a fiatal pénztintézet rövid fél évi fennállása alatt, már is jelentékeny eredményeket ért el, a mennyiben üzletreszeinek száma az ezeret meghaladja és a tényleg befizetett üzletreszek 22 százalékot jövedelmeztek. Ezen eredményt a közgyűlés jóváhagyólag tudásul vette. A felügyelő-bizottság tagjai: Nagy Lajos, Veress Dezső, Klein Ignác és Pruner Sándor választották meg. Az igazgatóságnak, a hivatalnokok és napi biztosok tiszteletdíjára vonatkozó indítványa nagy többséggel elfogadott.

— **Budapesti gabonatőzsde.** (Reich Jenő és társa heti jelentése). A vetések állása tartósan kielégítő. A jó időjárás következtében a tavaszi munkálatok több helyen megkezdődtek. A külföldi piacok üzletmenetét illetőleg, a hangulat mindenütt nagyobbára kedvetlen és a forgalom korlátozott. Nálunk a hangulat valamivel barátságosabb, de azért jobb kereslet nem volt. Buza lanyhán indult, s csak egy napon volt élénkebb a forgalom. Az árak 10 krral emelkedtek; a legmagasabb eladási ár 10 frt 70 kr., a legalacsonyabb 9 frt 50 kr. volt. Rozs csak nehezen volt elhelyezhető, utóbb némileg javult a helyzet s az árak 5 krral emelkedtek. 7-85—8-00 forintot fizettek. Árpa 6-40—6-60. Zab 5-70—6-15. Tengeri változatlan.

— **Városi számadások.** Városunk házi pénztárának múlt évi zárszámadása, valamint a pénztár által kezelt egyéb alapok zárszámadása elkészülvén, a képviselőtestület azok megvizsgálására Voith Gergely kir. tanácsos, Göczy Károly és Nik Ferencz képviselőtestületi tagok személyében bizottságot küldött ki.

— **Új üzlet.** A helybeli piacon a szolid üzletek száma egygyel megint szaporodik. Városunk szülötte Baráth Béla még e hó folyamán meg fogja nyitni Voith Gergely palotájának főtér felőli kapubejárója mellett levő bolthelyiségben vászon, kész fehérnemű, női és férfi divatárú kereskedését. Az új üzlet tulajdonosa mint komoly és kiváló szakember ismeretes.

— **Csödtömeg elárúsítás.** A múlt vasárnap délelőtt ment végbe a Pungucz Sándor vagyonbukott helybeli rőfös kereskedő csödtömegének egészben való elárverezése. Valami ismeretlen tartózkodású társaság ajánlatát találta a csödválasztmány a legelőnyösebbnek s így annak kezébe került a csödmassza. Az árverési feltételek szerint vásárlók kötelesek lettek volna az árucikkeket 2 nap alatt a bolthelyiségből elszállítani, de annyit rimáinkodtak a választmánynak, hogy az egy heti időt engedett nekik az áruk összezsomogolására és elszállítására. Ez a — mikép később kiderült — gyakorolt kompánia azonban a helyett, hogy a csödtömeg elszállítása után nézett volna, f. hó 7-én suttyomban az iparhatóság félrevezetésével, egyik tagjának Klein Józsefnek iparigazolványt eszközölt ki a városi iparhatóságnál s azonnal hozzá is kezdett a csödtömeg feltűnő módon való gyors kiárúsításához, mely csak külön engedély alapján lett volna eszközölhető. A törvénynek ily módon való kijátszásával nem csak az államkincstár károsíttatik meg amiatt, hogy a jövedelemadó biztosításág az illetők szépen tovább állanak az ország valamely más részében megismételni az ehez hasonló gescheftet, hanem érzékeny károsodásnak vannak kitéve a helybeli

állandó kereskedők is, kik az állam és község terheire derekasan jözzájárulnak. Szerencse, hogy a hatóság a szélhámoskodást még elég korán észrevette s legalább a törvény tekintélyének és a helyi érdekeknek annyi elégtételt szolgáltatott, hogy az előtte személyileg és vagyoniilag ismeretlen vállalatot megbüntette. Ez és az ehez hasonló számos eset is azt bizonyítja, hogy az ipartörvény nagyon rászorult a revisióra oly irányban, hogy megbízhatóság tekintetében kissé szigorubb feltételekhez kösse az iparjogosultságot.

— **A deési zenekedvelők** egyesületének elnöksége Balassovics Ármin, dr. Boros Gábor, Demeter Lajos, Einöder György, Hussek Flórián, Markovics Antal, Róth Simon, Sata Albert, Szabó György, Tyrnauer Dezső és Wolff Bogdán uraknak, kik a zeneegyesület márczius 4-iki hangversenyén közreműködni szívesek voltak, ezennel köszönetét nyilvánítja.

— **Fényképészet.** Dunky fivérek f. hó 19-én és 20-án Deésen, fényképészeti levételeket eszközölnek.

— **Eladó gyümölcsfa csemeték** A deési polg. fiúiskola kertjéből egy pár ezer 2—3 éves, beoltásra a legalkalmasabb alma- és körte csemete eladó. Ez érdekelheti különösen azon községek előljáróit, a kik eddig elhanyagolt faiskoláikat e tavasz folyamán befásítani akarják. Értekezni lehet Daday István polg. isk. tanárral, az iskolakert kezelőjével Deésen.

— **Piknik.** A kik a vármegye központi tisztikarának hushagyó keddi piknikjén mint vendégek hivatalosak voltak, azok viszonzásul márczius 18-án este a vármegyeház dísztermében hasonlóképen pikniket rendeznek. A meghívók a múlt héten mentek szét.

— **A tavaszi évad közeledtével** ajánljuk Lefkovits Gyulának lapunk mai számában közölt hirdetését a közönség figyelmébe.

— **A polgári olvasókör** múlt vasárnapi estélye hasonlóan az eddigiekhez, igen szépen sikerült. Hegyi József és Vásárhelyi Boldizsár felolvasása, valamint a szavalatok, melyekben Vezsényi Béla és Hegyi József remekelt, a szép számú közönség nagy meglegedésével találkozott. A legközelebbi felolvasás értesülésünk szerint a jövő vasárnap lesz.

— **Új közjegyzőség.** Magyar-Láposon új közjegyzői állás rendszeresítését határozta el az igazságügyminiszter.

— **Színház.** A Szamosújvárt működő színházulatot gyengén látogatja a közönség. Vasárnap és hétfőn ment „Dom, az amerikai majom”. A darabról magáról írni nem is lehet, tartalom nélküli, városligeti színházi bolondság. Mint majom nagyon kitűnő volt Dunai Árpád, ki oly hiven utánozott mindent, akárcsak a majom. Egész estén derült hangulatban tartotta a közönséget. — Kedden „Kukta kisasszonyt” adták, jól sikerült előadással. Ügyesen játszott Dunai, mint főszakács, Toldi Hermin, mint felesége és Didicsev grófné szerepében Székely Gizella. — Szerdán: „Arany ember”. Félíg telt ház előtt. Noem, ezt a kedves szerepet, bizony kár volt Sziklai Valérának adni; az ily szerep nem neki való. Tereza mamát P. Nagy Linda nagyon jól játszotta. Elismerésre méltó Székely Gizella játéka. Timeát oly finoman nűanszírozva, oly élethűen kidolgozva adta, hogy méltán rászolgált a közönség lelkes tapsaira. Megemlítésre méltó Dunai, ki Brazovicsot és Baranyai, ki Kristián Tódort adta, mindkettő kitűnően alakított. — Pénteken „Deborát” adták, Lőrinczi Erzsébet jutalomjátékául, félíg telt ház előtt. A főszerepet a jutalmazandó adta, ki tehetséggel, elismerésre méltó törekvéssel játszott. A közönség többször megtapsolta. Az előadás egyébként is jól sikerült. A közelebbi előadásokra felhívjuk a közönség figyelmét.

— **Hevenyfertőző betegségek.** A m. kir. belügyminiszterium által folyó február hó 15-én kiadott hivatalos statisztikai kimutatás szerint a hevenyfertőző betegségek a múlt év december havában vármegyénk területén a következőleg állottak: ronsoló toroklob 42 eset, 15 halálozással; kanyaró 11 eset; vörheny 17 eset, 5 halálozással; szamárhurut 23 eset; hólyagos himlő 1 eset; hasi hagymáz 16 esetben. Amint a fentiekből látható, a jelzett ragályos betegségek november havához képest nem mutattak csökkenést, sőt a ronsoló toroklob-esetek szaporodtak.

Felkérés előfizetésre.

Rövid lesznek. Kath. bucsujáró ezim alatt egy 100 oldalra terjedő művecskét állítottam össze.

A cím jelzi könnyen tartalmát és czélját: szép imádságokkal egyetemben a bucsujárás szer-tartásos cselekményeit ölelvén fel.

De ezenkívül — erdélyi egyháztörténelmi szempontból — művem egy specziális oldallal is dicsekedhetik; szórakoztató olvasmányul hozva ismertebb kegyhelyeink történeteit.

Ez a magam részéről.

Téged kedves publikum — nt. kartársaim és mt. kántor úrak — kérlek művecském pártolása és terjesztésére az ájtatos bucsujárók között. Ára fűzve 25 kr., kötve pedig 50 kr. Sacerdotibus — kevés számban — etiam erga Sacra szolgálhatok, két fűzött példányt egy, kötöttet pedig szintén egy intencióért számítva.

A munka portómentesen küldetik szét.

Az erdélyi főtiszt. püspöki hatóság jóváhagyása mellett, a sajtó alól már kikerült művecském nemcsak a szokásos évi, hanem a századvégi bucsujárások alkalmával is czélhoz vezető kalauzul szolgálhat.

Deésaknán, 1899. február 28.

Kovács Gyárfás, lelkész.

A „Kath. bucsujáró” ismertetését a következőkben adjuk:

E művecske nemcsak a szertartásos cselekmények előtűntetésével érdemel kiváló figyelmet, de mint hasznos olvasmány is a nép számára bátran ajánlható, mert egyes kegyhelyek és képek történeteit is felöleli. Bár szerző — úgy látszik — a századvégi hódolati nyilvánítások szemmel tartása mellett állította össze művét: de szerintünk e körülmény csak indító okul szolgálhatott arra, hogy a „Búcsujáró” t útnak indítsa; mert e mű, mint czélirányos kalauz, minden helyen és időben bucsujárásokhoz mindig alkalmi. — Szerző, ki már 25 év óta műveli a magyar irodalmat, különösen jó szolgálatot tett az erdélyi kegyhelyek történeti adatainak összegyűjtésével. Művét melegen ajánljuk.

Nyilt-tér.

Ezen rovat alatt foglaltakért nem vállal felelősséget a Szerk.

A „Szolnok-Doboka” 9-ik számában több előkelő úr Ágai Ignác urnak a deési piacon berendezett cipőraktárát a n. é. közönségnek figyelmébe ajánlotta, mi alólírottak ez ajánlatot megerősítjük, mivel Ágai Ignác urnál több év óta vásárolt cipők és más áruk tartósságával, valamint jutányos árával legjobban meg vagyunk elégedve és bátran ajánlhatjuk bárkinek.

Deés, 1899 márczius havában.

Vagyunk tisztelettel: Horváth Gyula, postamester; Clemens Albert, gyógyszerész; Jakab József, áll. tanító; Veres Imre, főszolgabíró; Méder József, járás-orvos; Z. Kiss Sándor, református lelkész; Mody Gyula, állomásfőnök; Marosán János, kir. törvényszéki írnok.

Felelős szerkesztő és kiadó:

Veress Dezső.

Hirdetések.

Sz. 2445—899.

I—2(50)

Pályázati hirdetmény.

Szolnok-Dobokavármegye nagyilondai járásában a kucsulati körjegyzői állás nyugdíjazás folytán végleg megürülvén, ezen évi 400 frt fizetéssel és 200 frtra menő átalányokkal javadalmazott körjegyzői állásra pályázatot nyitok.

Felhívom mindazokat, kik ezen körjegyzői állást elnyerni óhajtják, hogy az 1886: XXII. t.-cz. 74. §. s illetve az 1883: I. t.-cz. 6. §-a értelmében kellően felszerelt pályázati kérésüket hozzám folyó évi április hó 1-ső napjáig annál is inkább nyujtsák be, mivel a később beérkező ily kéréseket figyelembe nem veendem.

A választási határidőt a pályázati határidő lejárta után fogom kitűzni.

A járás főszolgabírája.

Nagy-Ilondán, 1899 márczius hó 5-én.

Veres Imre,
főszolgabíró.

LEFKOVITS GYULA

posztó és gyapjúárú gyári raktára
DEÉSEN, a nemzeti színház mellett.

Ajánlja dúsan felszerelt, raktáron lévő legjobb és legdivatosabb
bel- és külföldi

férfi divatszöveteket

minden színben és árban. — Szövetmaradék minden méretben, árban és színben, gyermekruhákra alkalmazható; úgyszintén mindenféle szabókellékek. Elvállalja saját felelősségére férfi ruhák a legujabb divat szerinti elkészítését. Vidéki megrendelések legelőnyösebben eszközöltetnek, mintával kívánatra készséggel szolgálok.

Kiváló tisztelettel:

LEFKOVITS GYULA.

1—1(59)

Sz. 60—899. vh.

1—1(58)

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a deési kir. törvényszék 1898. évi 8103—898. polg. számú végzése következtében „Somesana” hitelintézet javára, Florián Juon és társai ellen 205 frt s járulékaik erejéig 1898. évi december hó 17-én fogatosított kielégítési végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 328 forintba becsült csőz málé, széna, lőszekér, faház, csűr, istálló és többől álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a nagyilondai kir. járásbíró 1898. V. 296/2. számú végzése folytán 205 frt tőkekövetelés, ennek 1898. évi április hó 25-ik napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 54 frt 95 krban bíróilag már megállapított költségek erejéig Kecskésen a helyszínen és alperesek lakásán leendő eszközölésére 1899. évi márczius hó 17-ik napjának délelőtti 12 órája határidőül kitűzetik és ahoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §§-ai értelmében készpénz fizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítottatik.

Nagy-Ilondán, 1899. évi márczius hó 19-én.

Almády Viktor,
kir. bírósági végrehajtó.

Sz. 686—898. tkvi.

1—1(57)

Árverési hirdetményi kivonat.

A kékesi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közhirrre teszi, hogy a Bisztriciána takarékpénztár és hitelintézet részvénytársaság végrehajtónak Borgován László végrehajtást szenvedő elleni 55 forint tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a kékesi kir. járásbíró területén lévő, Szász-Ujfalu község határán fekvő, és végrehajtást szenvedett Borgován Lászlónak (Vaszi) a szászujfalusi 53. sz. tkben A. I. 1—27. rsz. alá felvett ingatlanokból felerész jutalékára a B. 9. alatti feljegyzés fentartásával 510 forint 50 krban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1899. évi márczius hó 31-én d. e. 9 órakor megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 51 frt 05 krt készpénzben vagy az 1881: LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbíró, mint tkönyvi hatóság.
Kékes, 1899. évi január hó 2-án.

Simay János,
kir. járásbíró.

Sz. 259—898. tkvi.

1—1(56)

Árverési hirdetményi kivonat.

A kékesi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közhirrre teszi, hogy a Melegföldvár és Kapor községi hitelszövetkezet végrehajtónak, Nagy Miklós melegföldvári lakos végrehajtást szenvedő elleni 200 forint tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében, a kékesi kir. járásbíró területén lévő, Melegföldvár határán fekvő, a melegföldvári 80. sz. tkben A. + 1. rsz. egész ingatlant 230 frt kikiáltási árban, a melegföldvári 18. sz. tkben A. + 1—5. rsz. ingatlanból 1/3 része 176 frt kikiáltási árban, a melegföldvári 30. sz. tkben A. + 1—3. rsz. ingatlanból 1/3 rész, tekintettel az 1881. évi LX. t.-cz. 156. §-a 1. pontjára, tulajdonos társak Burián József nagykoru és Burián Anna kiskorúakat illető 1/3-1/3 részre is és így az egész ingatlanokra 162 forint 99 krban az előbb szerzett jogok fentartásával az árverést ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok 1899. évi márczius hó 21-én délelőtt 9 órakor Melegföldvár község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is el fognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 23 frt. 17 frt 60 krt és 16 frt 30 krt készpénzben vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. évi LX. t.-czikk 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. jbiróság, mint tkönyvi hatóságtól.
Kékes, 1898. évi december hó 30-án.

Simay János,
kir. járásbíró.

Sz. 303—898. tkvi.

1—1(55)

Árverési hirdetményi kivonat.

A kékesi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közhirrre teszi, hogy a szamosujvári gör. kath. káptalan, papi özvegyek és árvák alapja végrehajtónak, Olteán László végrehajtást szenvedő elleni 120 frt tőke és járulékaik iránti végrehajtási ügyében, a kékesi kir. járásbíró területén, Erdőszombattelke község határán fekvő és végrehajtást szenvedett Olteán Lászlónak az erdőszombattelki 53. sz. tkben A. + 1. rsz., úgy a 4., 6., 8., 10., 12., 13. rsz. birtokból jutalékára és tekintettel az 1881. évi LX. t.-czikk 156. §-a a) és d) pontjaira, tulajdonos társak Olteán Máté és Olteán Násztászia jutalékára is és így az egész ingatlanra és pedig az A. + 1. rsz. egész belsőség külön 176 frt kikiáltási árban és a 4., 6., 8., 10., 12., 13. rsz. egész ingatlan együttesen 167 frt ezennel megállapított kikiáltási árban ezennel elrendeltetik és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1899. évi márczius hó 29-én délelőtt 9 órakor Erdőszombattelke község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is el fognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingat-

lanok becsárának 10%-át vagyis 17 frt 60 krt és 16 frt 70 krt készpénzben vagy az 1881. évi LX. t.-czikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában jelzett óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t.-czikk 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Miről érdekeltek értesítettnek.

A kir. jbiróság, mint tlkönyvi hatóságtól.
Kékes, 1898. évi december hó 31-én.

Simay János,
kir. járásbíró.

Sz. 2942—1898. tkvi.

3—3(11)

HIRDETMEYNY.

Felső-Szőcs község telekkönyvei a felső-szőcsi egyházhelyi nemesek és urbéreseknél Gróf Teleky Domokos által ajándékozott, azonban a közbirtokosság nevére felvett a felső-szőcsi 332. tkben foglalt 692., 694., 695—699. hr. számú ingatlanoknak egyénekenkénti megosztása folytán az 1869. évi 2579. számú I. M. szabályrendeletre képest átalakított és ezzel egyidejűleg azokra az ingatlanokra nézve, melyekre az 1886. évi 29., az 1889. évi 38. és az 1891. évi 16. t.-czikk a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. évi 29. t.-czikkben szabályozott eljárás a telekkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan fogatosított.

Ez azzal a felhívással tétetik közzé:

1. Hogy mindazok, kik az 1886. évi 29. t.-czikk 15. és 17. §§ ai alapján, ide értve az e §§-oknak az 1889. évi 38. törvényczikk 5. és 6. §§-aiban és az 1891. évi 16. t.-czikk 15. §. a) pontjában foglalt kiegészítéseit is, valamint az 1889. évi 38. t.-czikk 7. §. a) és az 1891. évi 16. t.-czikk 15. §. b) pontja alapján eszközölt bejegyzéseket, vagy az 1886. évi 29. törvényczikk 22. §-a alapján történt törlések érvénytelenségét kimutatják, törlési keresetüket hat hónap alatt vagyis az 1899. évi július hó 2-ik napjáig bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, a ki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat.

2. Hogy mindazok, a kik az 1886. évi 29. t.-cz. 16. és 17. §§-oknak esetében, ide értve az utóbbi §-nak az 1889. évi 38. t.-czikk 5. és 6. §§-aiban foglalt kiegészítéseit és a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat 6 hó alatt, vagyis 1899. évi július hó 2-ik napjáig bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog.

3. Hogy mindazok, a kik a telekkönyv átalakítása tárgyában tett intézkedések által, nemkülönben azok, a kik az 1-ső és 2-ik pontban körülírt eseteken kívül az 1892. évi XXIX. t.-cz. szerinti eljárás és az ennek folytán történt bejegyzések által előbb nyert nyilvánkönyvi jogait bármely irányban sértve érzik, ide értve azokat is, a kik a tulajdonjog arányának az 1889. évi XXXVIII. t.-cz. 16. §. alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, e tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényüket a tkvi hatósághoz 6 hónap alatt, vagyis 1899. évi július hó 2-ik napjáig bezárólag nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után az átalakításkor közbejött téves bevezetésből származó bármely igényeket jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik, említett bejegyzéseket pedig csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a hitelesítő bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyujtottak, az eredetieket a tkvi hatóságnál átvehetik.

A kir. jbiróság tkvi hatóságtól.

M.-Láposon, 1898. évi augusztus hó 13-án.

Dr. Lauka,
kir. aljbiró.